Temps durant l'any - Trenta-quatrè diumenge (Jesucrist Rei)

Per SantiTH el dl., 19/11/2018 - 00:00

Dn 7,13-14
Ap 1,5-8
Jn 18,33b-37

Al llarg de l'evangeli de sant Joan hi ha una gran cura per indicar el sentit del títol de rei de Jesús. Una primera i ràpida aproximació la tenim en el text d'avui on a la vegada que accepta el nom - Teniu raó: jo sóc rei- precisa amb contundència que el seu regnat no és d'aquest món.

Aquesta primera constatació porta a vigilar ben bé l'actuació de la comunitat cristiana. Aquesta s'equivoca cada vegada que fa aliança amb el poder. És caure en la tercera temptació del desert. Resulta impossible concebre Jesús aliat amb els poders fàctics del seu moment, les autoritats del temple, els doctors i escribes, els magistrats del sanedrí, la monarquia luxosa i el poder militar estranger.

1. Jesús està a l'altre costat. Un divendres vigília de Pasqua, cap a les tres de la tarda, un lladre que reconeixia la pena merescuda, l'havia de necessitar. "Recorda't de mi quan estiguis al teu Regne!" Enmig de la riota de la gent i el menyspreu de l'altre lladre, Dimas -aquest és el nom que la tradició dona al bon lladre- fa encertada lectura del rètol que penjava sobre Jesús, l'INRI escrit en tres llengües: Jesús de Natzaret, rei dels jueus. Justament molts dels jueus el van llegir, fa constar Joan. Un, s'ho llegí, cregué i va ser acollit per sempre. "Aquesta tarda estaràs amb mi al Paradís".

2. L'evangeli del deixeble estimat posa un èmfasi especial a assenyalar el punt àlgid de l'entronització reial de Jesús precisament en el Pretori. Cal resseguir els moviments enfora iendins de Pilat: surt a rebre els acusadors, entra per interrogar Jesús que és el text que acabem de llegir, surt per declarar-lo innocent, entra dins per castigar-lo amb assots, surt per fer llàstima de Jesús estrafet, entra per interrogar-ne la filiació, surt per lliurar-lo, rentant-se les mans. Al bell mig del relat, els soldats solemnement prenen la iniciativa, li posen vestit de porpre, corona d'espines i -afegeix Mateu- un ceptre de canya. Amb el ceptre o a bufetades el peguen,saludant-lo amb la befa: Salve, rei dels jueus.

Pere no ho havia pogut resistir: prenent a part Jesús el renyà que de cap manera havia de patir de part dels notables, els grans sacerdots i els mestres de la Llei, morir i ressuscitar. La reacció de Jesús va ser-li fulminant: --Vés-te'n d'aquí, Satanàs!- Em vols fer caure, perquè no veus les coses com Déu, sinó com els homes.

Sant Ignasi aprèn la lliçó i s'apunta decididament al seguiment del Rei Eternal, esperonat per la íntima invitació de Jesús: amb mi ("conmigo", va repetint), revestint-se amb el seu uniforme. En efecte, escolta Jesús en dir als seus deixebles:

--Si algú vol venir amb mi, que es negui a ell mateix, que prengui la seva creu i que em segueixi (Mt 16). Cal sortir amb ell als carrers, a les places i als barrancs per a invitar al Regne.

3. En el moment polític actual, és convenient recordar una pinzellada vigorosa del regnat de Jesús. Veu ell la contesa de domini entre els seus deixebles. Els diu:

--Els reis de les nacions les dominen com si en fossin amos, i els qui tenen poder damunt d'elles es fan dir benefactors. (Atenció: Tenim més de 65 milions de refugiats o de desplaçats interns!) Però vosaltres no heu d'actuar pas així: el més important entre vosaltres ha d'ocupar el lloc del més jove, i el qui mana, el lloc del qui serveix.

Tant de bo en el nostre món l'autoritat fos exercida com a servei. Aquest va ser el captenIment de Jesus... Doncs jo, enmig de vosaltres, sóc com el qui serveix.

Així com el meu Pare m'ha concedit la reialesa, jo també us la concedeixo a vosaltres: menjareu i beureu a la meva taula en el meu regne, us asseureu en trons i jutjareu les dotze tribus d'Israel (Lc 22).

ETIQUETES
REGNE PODER SERVEI